

Antidogma - Újabb pápai hadüzenet Európának

2017 szeptember 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 11

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

A pápa egy ponton alapvet? tévedésben van.

Ferenc pápa a napokban ismét nyilvánvalóvá tette, hogy ellenzi az Európát sújtó harmadik világbeli bevándorlás bármiféle korlátozását. A migránsok és menekültek 104. világnapjára id?zített, augusztus 15-én kelt levelével a katolikus egyházf? egyfajta akcióprogramként 21 konkrét intézkedést sürget a kedves megszállók érdekében. Ötoldalas irományában a *„migránsok és menekültek korlátlan, nagylelk? és törvényesen szervezett”* befogadásáért kardoskodik, a jelek szerint elfelejtve, hogy svédországi látogatását követ?en, tavaly november elsején még némileg „mérsékeltebb” álláspontot képviselt ezzel kapcsolatban, az egyes országok befogadóképessége alapján lényegében akceptálva a migránsáradat korlátozását.

Levelének célja: megváltoztatni a migránskérdésben érvényesül? egyéni mentalitásokat a nagyobb „nyitottság” kedvéért és nyomást gyakorolni a nemzetközi közösségre, hogy 2018 végéig szülessen globális megállapodás a menekültek és migránsok ügyében, akiknek a befogadását Bergoglio abszolút prioritásnak tartja. Els? pápai útja is 2013. július 8-án Lampedusa szigetére vezetett a kedvencei istápolására, onnan szólítva fel Európát, hogy nyissa meg a kapuit el?ttük. Az egyházf?ként foganatosított reformjai keretében létrehozott Dikasztérium a Teljes Emberi Fejl?dés Szolgálatában nev? új vatikáni intézmény migrációkkal és menekültekkel megbízott részlege az óhaja szerint – rendkívüli és jelképes módon – a személyes vezetése alá került. Ebben a levelében is megfogalmazott krédója szerint ugyanis *„minden bevándorló, aki az ajtónkon kopogtat, egy találkozási alkalom Jézus Krisztussal, aki minden korszak idegeneként azonosítja önmagát, akár befogadják, akár elutasítják”.*

Az allogén (színes b?r?, f?ként muzulmán) tömegek Európába özönlésének megkönnyítéséért lobbizó pápai 21 pont értelmében – egyebek mellett – fejleszteni kell *„a biztonságos és törvényes belépési lehet?ségeket”* a célországokba *„humanitárius vízumok széles kör? és egyszer?sített módon”* történ? kiadásával és a „családegyesítések” támogatásával; fel kell hagyni a menekültek *„kollektív és önkényes kitoloncolásával”; „a személyes biztonságot mindig a nemzetbiztonság elé kell helyezni”,* következésképpen a határellen?rz? személyzetet *„úgy kell kiképezni”,* hogy a migránsok *„els? fogadása megfelel? és méltó”* legyen; az illegális bevándorlók esetében a fogvatartást *„alternatív megoldásokkal”* kell helyettesíteni; a célországokban a migránsok számára biztosítani kell *„egy megélhetési létminimumot (sic!), mozgásszabadságot, munkalehet?séget és a telekommunikációs eszközök igénybevételét”;* minden migránsgyereknek meg kell adni az állampolgárságot *„a születéskor”;* korlátlan hozzáférést kell biztosítani a migránsok és menekültek számára „az egészségügyi ellátórendszerhez és a nyugdíjrendszerekhez; garantálni kell a munkavállalási és vallásszabadságukat; el? kell mozdítani a *„társadalmi-foglalkozási beilleszkedésüket”;* támogatni kell *„a családegyesítést, beleértve a nagyszül?két, a testvérekét és az unokákét, függetlenül (a befogadó országok) gazdasági képességeit?l”;* a migránsokat *„a kulturális identitásuk megszüntetése nélkül”* kell integrálni, az állampolgárság megadásakor pedig *„figyelmen kívül kell hagyni a gazdasági és nyelvi képességeiket”.*

Figyelemre méltó párhuzam, hogy míg 1920-ban a Harmadik Kommunista Internacionáléba való felvétel 21 pontos feltételrendszere még a „nemzetközi proletariátus” érdekében agitált, addig az egy évszázaddal kés?bb született pápai 21 pont már a Toynbee-féle „küls? proletariátus” (a nomád barbárok) érdekében teszi ugyanezt, gyakorlatilag megtagadva az egyházi karitász Szent Tamás-i elvét, miszerint a felebaráti szeretetnek koncentrikus körökben kell érvényesülnie a közeli „felebaráttól” (vagyis „a mieink”) a távolabbi (ti. „az idegenek”) felé. Más kérdés, hogy *Szent Tamás* racionális tézise egy kompromisszumot képviselt a középkori társadalommal, és így egyfajta „elhajlás” volt az ?skeresztény (krisztusi és apostoli) tanításhoz képest, vö. Lk 14,26: *„Ha valaki hozzám jön, de nem gy?löli meg apját, anyját, feleségét, gyermekeit, testvéreit, s?t még a saját lelkét is, nem lehet az én tanítványom”,* és Gal 3,28: *„Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem n?; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.”* Ferenc pápa „migránsajnározó” álláspontja tehát valójában visszatérést jelent az evangéliumi gyökerekhez.

E tekintetben érdekes lehet felelevéníteni, hogy a Római Birodalmat elárasztó és leromboló barbárokhoz hogyan viszonyultak a korabeli keresztény írástudók. A constantinusi fordulat után a korszak keresztény teológusai *Augustinus* vezetésével (De civitate dei) elkezdték kimunkálni az „igazságos háború” elméletét, amely szerint háború csak igazságtalanság ellen vívható, kizárólag védekez? jelleggel. A vandál inváziókra válaszul azonban Augustinus mégis ellenállásra buzdította híveit azon az alapon, hogy noha a katasztrófa az isteni gondviselés akarata volt – így fizetett Róma a b?neiért –, ez mégsem jelentett felmentést a barbárok kegyetlenségeire.

Véleményét távolról sem osztotta minden kortársa. Ugyanabból a premisszából kiindulva, hogy az inváziók Isten büntetései, *Salvianus* például szisztematikusan a germánokat magasztalta, az erkölcsiségüket dicsérve (De gubernatione dei). A rómaiak romlottságával szembeállította a vandálok tisztaságát, a gótok kegyességét, a frankok és a szászok nyersebb erényeit, akiknek – noha pogányok vagy eretnekek – Isten jutalmul átadja Róma

örökségét. Végeredményben a barbárok gy?zelmét kívánta, amely így utat nyitott volna a rómaiak regenerálódásához, és igazi megtéréshez vezette volna ?ket.

Az Európát elárasztó színes b?r? és (f?leg) muzulmán megszállók kollaboránsaként Bergoglio lényegében Salvianus hagyományát követi. Szerinte az európaiak hátat fordítottak ?seik hitének, hitvány materializmusba és féktelen hedonizmusba merülve. Meggy?z?dése, hogy az új barbárok érkezése egy új kezdetet jelenthet civilizációnk számára, akárcsak az V. században. A pápa azonban egy ponton alapvet? tévedésben van. Láthatóan nem akarja ugyanis felfogni, hogy az V. századi megszállók teljesen más emberanyagot képviseltek, mint a maiak. Minden tekintetben.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló